

O sută de argumente biblice în legătură cu problema Sabatului

Saizeci de dovezi biblice cu privire la ziua a șaptea

De ce sărbătorești sabatul? Care este scopul sabatului? Cine l-a instituit? Când și pentru cine a fost el instituit? Care zi este adevăratul sabat? Mulți oameni sărbătoresc ziua întâia a săptămânii, adică duminica. Ce dovadă biblică au ei pentru aceasta? Unii sărbătoresc ziua a șaptea, adică sâmbăta. Pe care dovadă biblică se sprijină ei? În rândurile de mai jos vom găsi menționările biblice în legătură cu ambele zile pe care le-am amintit:

1. După ce a terminat lucrarea de creațiune în cele șase zile ale săptămânii, Marele Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea (Geneza 2,1-3).

2. Acest fapt demonstrează că ziua de odihnă a lui Dumnezeu, sau ziua de Sabat, însemnează că această zi este zi de odihnă. Un exemplu: Când o persoană s-a născut într-o zi oarecare, acea zi devine ziua sa de naștere. Tot astfel când Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea, ziua aceasta este ziua Lui de odihnă sau ziua de Sabat.

3. De aceea ziua a șaptea trebuie să rămână pentru totdeauna ziua de Sabat a lui Dumnezeu. Poți tu să schimbi ziua ta de naștere cu altă zi în care nu te-ai născut? Desigur că nu. Tot astfel tu nu poți schimba ziua de odihnă a lui Dumnezeu cu o altă zi în care el nu s-a odihnit. Pentru acest motiv, ziua șaptea este ziua de Sabat a lui Dumnezeu.

4. Creatorul a binecuvântat ziua a șaptea (Gen. 2,3).

5. El a sfințit ziua a șaptea (Exod 20,11).

6. Dumnezeu a instituit ziua Sabatului încă din grădina Edenului (Gen. 2,1-3).

7. Ea a fost instituită înainte de căderea omului în păcat; de aceea ea nu este ceva simbolic. Simbolurile au fost introduse numai după căderea omului în păcat.

8. Isus a declarat că "Sabatul a fost făcut pentru om" (Marcu 2,27) adică pentru orice om, indiferent de rasă, atât pentru Iudei cât și pentru Neamuri.

9. Sabatul este un memorial al creațiunii (Exod 20,11; 31,17). Ori de câte ori ne odihnim în ziua a șaptea, așa după cum a făcut Dumnezeu, noi comemorăm marele act al creațiunii.

10. Sabatul a fost dat lui Adam ca părinte al rasei umane (Marcu 2,27).

11. Adam este reprezentantul nostru, al oricărei națiuni (Fap.Ap. 17,26).

12. Sabatul nu este o instituție iudaică pentru că el a fost instituit cu 2300 de ani înainte de a exista poporul Evreu.

13. Biblia nu-l numește "sabatul Evreilor", ci "Sabatul Domnului Dumnezeului tău". (Exod 20,11)

14. În perioada patriarhală găsim referințe evidente cu privire la Sabat (Gen. 2,1-3; 8,10.12; 29,27.28, etc.)

15. Sabatul a fost sărbătorit înainte de a fi fost dată Legea celor Zece porunci pe Sinai (Exod 16,4.27-29).

16. Sabatul a fost așezat în inima Legii Sale morale (Exod 20,1-17).

17. Sabatul Zilei a Șaptea a fost poruncit de Dumnezeu cu vocea Sa din mijlocul focului (Deut. 4,12.13).

18. Sabatul Domnului, împreună cu celelalte porunci ale sale, a fost scris apoi cu degetul lui Dumnezeu (Exod 31,18).

19. Domnul a săpat poruncile sale pe table de piatră arătând natura lor neschimbătoare (Exod 32,15.16).

20. Poruncile erau păstrate cu sfințenie în chivot (Deut. 10,1-5).

21. Domnul interzice activitatea în ziua sabatului chiar în perioadele cele mai urgente de lucru ale anului. (Ex. 34,21).

22. Dumnezeu a avut de gând să nimicească pe Israel din cauza profanării sabatului (Ezech. 20,12.13).

23. Sabatul este semnul dintre Dumnezeu și poporul Său. (Ezech. 20,20)
24. Dumnezeu a făgăduit ocrotirea Ierusalimului cu condiția sfințirii Sabatului (Ier. 17,24.25).
25. Captivitatea Babiloniană a fost urmarea profanării Sabatului (Neemia 13,18).
26. Distrugerea Ierusalimului prin foc a fost urmarea profanării Sabatului (Ier. 17,27).
27. Dumnezeu a făgăduit o binecuvântare specială pentru străinii care vor păzi Sabatul (Isaia 56,6.7).
28. În capitolul 56 din Isaia este profeția făcută pentru dispensațiunea creștină care va păzi cu sfințenie Sabatul Domnului.
29. Dumnezeu a făgăduit că va binecuvânta pe toți cei care vor păzi Sabatul. (Is. 56,2).
30. Domnul numește Sabatul "Ziua Mea cea sfântă" (Is. 58,13)
31. După spărtura făcută în Legea lui Dumnezeu (porunca a patra) timp de mai multe secole, Sabatul avea să fie restatornicit în zilele de pe urmă (Is. 58,12.13).
32. Toți profeții Domnului au sfințit ziua Sabatului.
33. Isus, Fiul lui Dumnezeu, a respectat Sabatul când a fost pe pământ (Luca 4,16; Ioan 15,10). El a urmat exemplul Tatălui Său.
34. Ziua Domnului este ziua a șaptea (Apoc. 1,10; Marcu 2,28; Is. 58,13; Exod 20,10).
35. Isus se intitulează "Domnul sabatului" (Marcu 2,28) pentru că El îl iubește și îl ocrotește de atacurile Vrăjmașului așa cum un soț își ocrotește și iubește soția lui. (1 Petru 3,6).
36. Isus a apărut Sabatul ca fiind o instituție făcută spre binele omului (Marcu 2,23-28).

37. Isus nu a desființat Sabatul, dar a arătat că este îngăduit a face bine în zilele de Sabat (Mat. 12,1-13).

38. El a învățat pe oameni că nu este o călcare (profanare) a Sabatului dacă faci bine în ziua de Sabat. (Mat. 12,12)

39. Isus a îndemnat pe urmașii Săi să se roage pentru sfințirea Sabatului chiar și după învierea Sa (Mat. 24,20).

40. Femeile evlavioase care au urmat pe Isus au ținut cu grijă ziua a șaptea chiar după moartea Sa (Luca 23,56).

41. La 30 de ani după învierea lui Isus, Duhul Sfânt ne raportează că Pavel și tovarășii lui au respectat ziua Sabatului (Fap.Ap. 13,14).

42. Pavel, apostolul Neamurilor, amintește în cuvântarea sa despre ziua Sabatului (Faptele Ap. 13,27).

43. Neamurile au rugat pe Pavel să le predice în Sabat (Fap.Ap. 13,42).

44. În Sabatul următor, aproape toată cetatea s-a adunat să audă Cuvântul lui Dumnezeu (Faptele Ap. 13,44). Era anul 62 d.Hr.

45. În conciliul de la Ierusalim, în prezența apostolilor și a multor discipoli, Iacob amintește despre ziua Sabatului (Fap.Ap. 15,21).

46. Chiar acolo unde era o sinagogă, într-o colonie romană, la Filipi, Pavel și Timotei au serbat Sabatul (Fap.Ap. 16,12.13).

47. Ziua de odihnă și de cult a lui Pavel era Sabatul (Fap.Ap. 17,2).

48. Pavel predica în ziua Sabatului (Fap.Ap. 17,2.3).

49. În cartea Faptele Apostolilor ni se raportează despre 84 adunări ținute în ziua Sabatului (Faptele Ap. 13; 14,44; 16,13; 18,4.11).

50. Nu găsim în Noul Testament nici o dispută între creștini și Iudei în legătură cu serbarea zilei de Sabat. Aceasta este o dovadă puternică care ne arată că toți creștinii respectau aceeași zi ca și Iudeii.

51. În toate acuzațiile aduse de Iudei lui Pavel, niciodată ei nu l-au învinuit cu privire la respectarea Sabatului. Dacă el nu ar fi păzit Sabatul, de ce nu l-au acuzat Iudeii așa după cum au făcut cu privire la circumcizie?

52. Pavel mărturisește despre sine însuși că a păzit Legea și prin urmare el a respectat Sabatul. (Faptele Ap. 25,8)

53. Sabatul este menționat în Noul Testament de 59 de ori, întotdeauna cu respect, purtând același titlu pe care îl are în Vechiul Testament, adică "Ziua Sabatului".

54. Nu găsim nici un cuvânt în toate cărțile Noului Testament cu privire la schimbarea sau desființarea Sabatului.

55. Dumnezeu nu a dat niciodată permisiunea vreunei persoane să lucreze în ziua Sabatului. Cu ce drept majoritatea creștinilor de azi folosesc ziua de Sabat pentru lucrări obișnuite?

56. Nici un creștin care a trăit înainte sau după învierea Mântuitorului, nu a lucrat în ziua a șaptea ca în celelalte zile ale săptămânii.

57. Nu ni se raportează în Biblie că Dumnezeu a mutat binecuvântarea și sfințirea zilei a șaptea de la creațiune, în altă zi.

58. Deoarece Sabatul a fost instituit în Eden înainte de căderea omului în păcat, el va fi serbat pe vecie pe noul pământ. (Isaia 66:23).

59. Sabatul zilei a șaptea este o poruncă importantă din Legea lui Dumnezeu, deoarece El însuși a rostit-o cu gura Sa și a săpat-o cu degetul Său pe tablele de piatră la Sinai. Când Isus Și-a început activitatea pe acest pământ, a declarat că nu a venit să desființeze Legea. (Matei 5:17)

60. Isus a condamnat cu severitate pe Farisei de ipocrizie pentru că ei pretindeau că iubesc pe Dumnezeu în timp ce anulau o poruncă din Decalog și anume porunca a cincia (Marcu 7,6-13) ținând în locul ei tradiția sau datina omenească (v. 9). Toți cei care serbează astăzi duminica țin o tradiție sau o datină omenească ce nu are nici o valoare înaintea lui Dumnezeu (v. 7).

Patruzeci de argumente biblice împotriva serbării zilei întâi a săptămânii

1. În ziua întâia a săptămânii, Dumnezeu a făcut prima Sa lucrare potrivit raportului Scripturii (Gen. 1,1-5).
2. Dumnezeu a poruncit omului să lucreze în prima zi a săptămânii (Exod 20,8-11).
3. Nici unul dintre patriarhi nu a serbat ziua întâi a săptămânii.
4. Nici unul dintre profeți nu a serbat-o.
5. Potrivit poruncii lui Dumnezeu, poporul Său a lucrat în ziua întâi a săptămânii.
6. Prin profetul Ezechiel, Domnul o numește "zi de lucru" (Ezech. 46,1).
7. Dumnezeu nu s-a odihnit în ziua întâia a săptămânii.
8. El nu a binecuvântat-o.
9. Isus nu s-a odihnit în ziua întâia.
10. Isus a lucrat ca tâmplar până la vârsta de 30 de ani în fiecare zi din săptămână cu excepția zilei a șaptea în care s-a odihnit (Luca 4,16).
11. Apostolii au lucrat în ziua întâi a săptămânii.
12. Apostolii nu s-au odihnit niciodată în această zi.
13. Hristos nu a binecuvântat-o niciodată.
14. Ea nu a fost binecuvântată de nici o autoritate dumnezeiască.
15. Ea nu a fost sfințită niciodată.
16. Nu a fost dată niciodată vreo lege divină care să ceară oamenilor respectarea ei. Pentru acest motiv nu este păcat să lucrezi în ziua

întâia a săptămânii după cum este scris: "Unde nu este lege, acolo nu este nici călcare de lege". (Rom. 4,15; 1 Ioan 3,4)

17. Nicăieri în Noul testament nu se spune să nu lucrăm în ziua întâia a săptămânii.

18. Nu este prevăzută în Biblie vreo pedeapsă pentru cei ce lucrează în ziua aceasta.

19. Nu găsim făgăduită în Biblie vreo binecuvântare pentru cei ce serbează ziua întâi a săptămânii.

20. Nici o directivă nu a fost dată în Cuvântul lui Dumnezeu cum trebuie să respectăm ziua întâia. Dacă Domnul ar fi dorit ca ea să fie păzită de creștini, nu ar fi spus El aceasta?

21. Nu găsim nicăieri în Biblie că ea ar fi numită sabbatul creștinilor.

22. Niciodată nu este numită zi de Sabat.

23. Nu este niciodată numită ziua Domnului.

24. Niciodată nu este numită zi de odihnă.

25. Nu are nici un titlu sacru. atunci, cum poate fi considerată de oameni ca zi sfântă?

26. În Noul Testament ea este numită doar "ziua întâia a săptămânii".

27. Isus nu a menționat-o niciodată, nu a luat vreodată numele ei pe buzele Sale.

28. Cuvântul "duminică" nu se află nicăieri în Biblie.

29. Dumnezeu nu a inspirat vreodată vreun profet al Său să rostească măcar un cuvânt despre duminică drept zi sfântă.

30. Ziua întâia a săptămânii este menționată doar de 8 ori în Noul Testament fără însă a fi numită zi de odihnă (Mat. 28,1; Marcu 16,2.9; Luca 24,1; Ioan 20,1; Fap.Ap. 20,7; 1 Cor. 16,2; Ioan 20,19).

31. Șase din versetele de mai sus se referă la aceeași primă zi a săptămânii.

32. Pavel sfătuia pe credincioși ca în ziua întâi a săptămânii să pună deoparte acasă din câștigul lor ca să se strângă ajutoarele pentru când va veni el (1 Cor. 16,2).

33. În toate cărțile Noului Testament nu ni se raportează decât despre o singură întâlnire religioasă ținută în seara zilei întâi a săptămânii, cu ocazia despărțirii lui Pavel de credincioși. (Fap.Ap. 20,7-12)

34. Nu ni se mai raportează nicăieri că s-ar mai fi ținut vreo altă adunare, înainte sau după aceasta, în ziua întâi a săptămânii.

35. Nu era un obicei al primilor creștini de a se întâlni în ziua întâia a săptămânii pentru a oficia un cult divin.

36. Nu ni se raportează că ei frângeau pâinea doar în acea zi.

37. Nu ni se relatează în Noul Testament că aceasta a fost singura împrejurare specială când Pavel trebuia să plece a doua zi și a fost nevoie să se adune ca să frângă pâinea în seara zilei întâia a săptămânii (Faptele Ap. 20,7).

38. Aceasta a avut loc după miezul nopții (v. 7-11). Isus a frânt pâinea joi seara (Luca cap. 22) și primii creștini făceau lucrul acesta în fiecare zi (Faptele Ap. 2,42-46).

39. Nicăieri în Biblie nu ni se spune că prima zi a săptămânii comemorează învierea lui Hristos. Aceasta este o tradiție omenească contrară Legii lui Dumnezeu (Mat. 15,3.9). Botezul comemorează moartea și învierea lui Isus (Rom. 6,4).

40. În final, putem spune că în Noul Testament nu găsim nici măcar o singură declarație cu privire la schimbarea zilei Sabatului cu prima zi a săptămânii.

Prin urmare, atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament ni se raportează că ziua a șaptea este Sabatul Domnului, pe care El a binecuvântat-o și a sfințit-o pentru vecie, ca să fie o binecuvântare pentru toți oamenii care o vor păzi cu sfințenie (Is. 56,1-8; 58,13). (Trad. din "Review and Herald Publishing Association").